

86079/2017/KHK

KUKHK-25121/DS/2017-2

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-25121/DS/2017/GL

VYŘIZUJE: Ing. Luboš Golitko
ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH / Oddělení dopravy
LINKA | MOBIL: 495817638
E-MAIL: lgolitko@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 14.08.2017

Počet listů: 21
Počet příloh: 0/ listů: 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

Výtisk č.: 1
Vypraveno dne: 14.08.2017

Vážený pan

nar. | _____

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, za použití ustanovení § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný odvolací orgán projednal podle ust. §§ 81 a 82 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017, a § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, které podal (_____) nar. (_____) bytem (_____) (dále též „obviněný“), kterého zastupuje advokát (_____) se sídlem (_____) IDDS: (_____) který pověřil poskytováním právní pomoci při jednání se správními orgány (_____) nar. (_____) (dále jen „zástupce“), proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, č.j. PD/15472/2015/OD-VR/Pe, sp.zn. PD/565/2015/OD-VR/Pe, ze dne 03.03.2017. Tímto rozhodnutím byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Tohoto přestupku se měl obviněný

dopustit tím, že porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, když dne 16.10.2015 ve 13:30 hod. na pozemní komunikaci ul. Vrchlabská II/295, u parkoviště P2, v obci Špindlerův Mlýn, ve směru na obec Vrchlabí, okr. Trutnov, řídil motorové vozidlo značky Subaru Impreza, registrační značky , přičemž byl během jízdy zastaven a kontrolován hlídkou Policie České republiky. Při kontrole se podrobil testu Drugwipe 5S ke zjištění, není-li při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, který byl pozitivní na přítomnost návykové látky Cannabis. Následně byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, není-li při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, kterému se podrobil v Česko-německé horské nemocnici Krkonoše ve Vrchlabí. Toxikologickým vyšetřením odebraného vzorku moče I dne 16.10.2015 v 14:40 hod., provedené Ústavem klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové, byla v moči detekována návyková látka Kannabinoidy - pozitivní. Policií na místě nebyl zadržen řídičský průkaz. Z písemného "Znaleckého posudku" z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, čj. 1669 (483/15) - cíleným toxikologickým vyšetřením krevního vzorku - VYHODNOCENÍ TOXIKOLOGICKÉ ANALÝZY, byla v krvi prokázána návyková látka: delta-9-THC v koncentraci 6,90 ng/ml - pozitivní - tedy řídil předmětné motorové vozidlo značky Subaru Impreza, registrační značky pod vlivem jiné návykové látky.

Obviněnému byla napadeným rozhodnutím uložena sankce - pokuta 8.000,- Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí, povinnost uhradit náklady řízení v zákonem stanovené výši 1.000,- Kč a nahradit náklady spojené s přibráním znalce v řízení o přestupku ve výši 3.000,- Kč. Pokuta, náklady řízení a náklady spojené s přibráním znalce jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí postupem stanoveným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle **§ 90 odst. 5** správního řádu dne 14.08.2017

t a k t o:

odvolání zamítá a rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, č.j. PD/15472/2015/OD-VR/Pe, sp.zn. PD/565/2015/OD-VR/Pe, ze dne 03.03.2017, potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl obviněný uznán vinným z porušení ustanovení **§ 5 odst. 2 písm. b)** - řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných

návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, **zákona č. 361/2000 Sb.**, o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Tímto jednáním se měl obviněný dopustit přestupku podle **§ 125c odst. 1 písm. b)** - fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, **zákona č. 361/2000 Sb.**, o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Tohoto přestupku se měl obviněný dopustit tím, že porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, když dne 16.10.2015 ve 13:30 hod. na pozemní komunikaci ul. Vrchlabská II/295, u parkoviště P2, v obci Špindlerův Mlýn, ve směru na obec Vrchlabí, okr. Trutnov, řídil motorové vozidlo značky Subaru Impreza, registrační značky přičemž byl během jízdy zastaven a kontrolován hlídkou Policie České republiky. Při kontrole se podrobil testu Drugwipe 5S ke zjištění, není-li při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, který byl pozitivní na přítomnost návykové látky Cannabis. Následně byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, není-li při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, kterému se podrobil v Česko-německé horské nemocnici Krkonoše ve Vrchlabí. Toxikologickým vyšetřením odebraného vzorku moče dne 16.10.2015 v 14:40 hod., provedené Ústavem klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové, byla v moči detekována návyková látka Kannabinoidy - pozitivní. Policií na místě nebyl zadržen řidičský průkaz. Z písemného "Znaleckého posudku" z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, čj. 1669 (483/15) - cíleným toxikologickým vyšetřením krevního vzorku - VYHODNOCENÍ TOXIKOLOGICKÉ ANALÝZY, byla v krvi ! prokázána návyková látka: delta-9-THC v koncentraci 6,90 ng/ml - pozitivní - tedy řídil předmětné motorové vozidlo značky Subaru Impreza, registrační značky pod vlivem jiné návykové látky.

Proti rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím zástupce v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém uvádí, že se odvolává do všech výroků napadeného rozhodnutí, neboť je napadené rozhodnutí nezákonné, nesprávné, nepřezkoumatelné a ve výsledku i nespravedlivé. Předně namítá, že správní orgán ve věci rozhodl v rozporu se zákonem již jen tím, že vydal napadené rozhodnutí, kterým uznal obviněného vinným, ačkoliv uplynula prekluzivní lhůta podle § 20 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích v rozhodném znění.

Obviněný měl skutek spáchat dne 16.10.2015. Oznámení o zahájení řízení spolu se sdělením obvinění z předmětného přestupku bylo obviněnému doručeno dne 03.11.2015. Následně správní orgán opakovaně vydal rozhodnutí o přestupku, kterým obviněného uznal vinným, nicméně každé rozhodnutí bylo jako nezákonné zrušeno.

Podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích v rozhodném znění, přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok.

Podle § 20 odst. 2 zákona o přestupcích, v rozhodném znění, běh lhůty pro projednání přestupku podle odst. 1 se přerušuje zahájením řízení o přestupku, jakož i vydáním rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným.

Podle § 20 odst. 3 zákona o přestupcích v rozhodném znění, přerušením běhu lhůt pro projednání přestupku podle odstavce 1 začíná běh nové lhůty pro projednání přestupku.

Lhůta, po jejímž uplynutí zaniká odpovědnost za přestupek, uplynula již 04.11.2016, neboť správní orgán zahájil řízení o předmětném přestupku nejpozději tím, co se účastník řízení stal obviněným. Tedy běh lhůty, ve které bylo možné věc obviněného projednat, byl přerušen zahájením řízení a to nejpozději tím, že se účastník řízení stal obviněným a tedy nový běh lhůty pro projednání přestupku počal plynout nejpozději dne 04.11.2015, k dalšímu přerušování lhůty již nemohlo dojít, neboť každé následující rozhodnutí o přestupku, kterým byl obviněný uznán vinným, bylo jako nezákonné zrušeno, tedy je třeba na ně hledět, jako kdyby nebylo vůbec vydáno a nelze s jeho vydáním spojovat účinky podle § 20 odst. 2 zákona o přestupcích.

Za daných okolností je postup správního orgánu v rozporu s ust. § 20 odst. 1 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, v rozhodném znění, neboť se správní orgán neřídil příkazem zákonodárce zastavit řízení, jestliže zjistí, že odpovědnost za přestupek zanikla.

Účastník řízení pak setrvává na svých námitkách stran toho, že se žádného protiprávního skutku nedopustil a pod vlivem návykové látky neřídil a pozitivní výsledek toxikologického rozboru krve přičítá buď záměně krevního vzorku, nebo jeho pozdější kontaminaci a celé řízení má za nezákonné a nespravedlivé.

Výroková část napadeného rozhodnutí nenaplnuje požadavky podle § 68 odst. 2 SŘ ve spojení s ust. § 77 Zákona o přestupcích, neboť správní orgán neurčitým způsobem označil místo spáchání přestupku. Zákonodárce zejména v ust. § 77 Zákona o přestupcích normuje, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku, s označením místa a času jeho spáchání. Soudní judikatura tento požadavek modifikuje, konkretizuje a sjednocuje tak, že je normováno, že výrok rozhodnutí musí obsahovat popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Z výrokové části napadeného rozhodnutí se nejen nepoddává zcela jednoznačně a určitě místo spáchání přestupku, tak aby nebylo zaměnitelné za jiné. Správní orgán uvádí jako místo spáchání přestupku „*ul. Vrchlabská 11/295 u parkoviště P2 v obci Špindlerův Mlýn, ve směru na obec Vrchlabí okr. Trutnov*“, takovýto popis místa spáchání přestupku je v rozporu se spisovým materiálem. Policisté v úředních záznamech uvádějí jako místo přestupku místo pod parkovištěm P2 (list č. 5), dokonce pak na listě č. 6 uvádějí č.p. 38. Správní orgán se za takových okolností měl snažit zjistit místo spáchání přestupku zcela jednoznačně. Neuvedení jednoznačného popisu přestupkového jednání, včetně zcela jednoznačného označení místa spáchání přestupku, je zcela zásadní pro naplňování právní zásady „*Res iudicata*“ (překážka věci rozhodnuté), aby bylo zabráněno potencionálnímu opakovanému postihu za totéž jednání. Správní orgán měl jednoznačně a nezaměnitelně označit místo spáchání přestupku např. souřadnicemi GPS, nebo za použití jiných identifikačních bodů, ať již v podobě budov s číslem popisným, číslovaných sloupů veřejného osvětlení, či jiných výrazných orientačních bodů, kterými bylo možné místo spáchání údajných přestupků natolik zpřesnit, aby nebylo možné tato místa zaměnit za jiná.

Výroková část napadeného rozhodnutí je v důsledku vytýkaných vad neurčitá a z toho důvodu i nepřezkoumatelná.

Dále obviněný vytýká správnímu orgánu, že v průběhu samotného řízení o přestupku postupoval v rozporu se zákonem, když neumožnil obviněnému uplatňovat jeho práva v celé jejich šíři. Obviněný se prakticky až při ústním jednání dozvěděl o skutečnosti, že ve věci byl Usnesením správního orgánu ze dne 03.11.2015, resp. ze dne 18.02.2016, přibrán (ustanoven) soudní znalec Ing. Eva Herkommerová, Ph.D., soudní znalec pro obor zdravotnictví, odvětví toxikologie k vypracování znaleckého posudku, kterému správní orgán uložil provést vyšetření krevního vzorku '___

■ _____ s cílem zjistit, zda se v něm nachází psychotropně účinná návyková látka delta-9-tetrahydrokanabiol (9-THC) a pokud ano, stanovit její množství, vyjádřit se ke stavu ovlivnění na základě zjištěné hodnoty návykové látky, resp. znalecký posudek doplnit a vyjádřit se k dodanému biologickému materiálu. Obviněný neměl prakticky možnost vznést námitky proti osobě znalce, případně sám znalci položit otázky, které měl zodpovědět. Správní řád nemá žádné procesní ustanovení, která by normovala postup správního orgánu v souvislosti s případy, kdy je třeba posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. Jelikož správní řád, jakožto procesní předpis postup správního orgánu při zadání znaleckého posudku nenormuje, je třeba použít subsidiárně normy trestního práva, jakožto právní normy „ultima ratio“ a uplatnit analogii trestního řádu, a to ve prospěch obviněného. Trestní řád v ust. § 105 a následujících zcela jednoznačně normuje, že o přibrání znalce má být obviněný vyrozuměn (§ 105 odst. 1 TR), současně měl správní orgán obviněného poučit o paletě jeho procesních práv, vznést námitky proti osobě znalce, proti jeho odbornému zaměření nebo proti formulaci otázek (§ 105 odst. 3 TR). Obviněný tak neměl možnost vznést námitky proti osobě znalce, položených otázkách a neměl prakticky možnost uplatňovat svá práva, což je v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů, které jsou vyjádřeny v ust. § 2 SR. Jelikož nebyla usnesení o přibrání znalce obviněnému doručena, nemohl obviněný uplatnit ani své právo a napadnout je řádnými opravnými prostředky.

Po prostudování znaleckých posudků ze dne 01.12.2015 a jeho doplnění ze dne 13.03.2016 vypracovaných soudním znalcem Ing. Eva Herkommerová, Ph.D., nelze než konstatovat, že tyto znalecké posudky není možné jako důkaz v řízení sankční povahy použít, neboť oba posudky neobsahují doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Obviněný předestřel správnímu orgánu možné vysvětlení údajného výskytu látek delta-9-THC v krevním vzorku, stejně tak vyjádřil jisté pochybnosti o původnosti vzorku krve, které zkoumal soudní znalec a předestřel i skutečnost nevolnosti po konzumaci pečeného masa, které mělo být vedle jiného koření údajně ochuceno i marihuanou. Obviněný vyslovil i hypotézu o záměně biologického materiálu, s ohledem na nesoulad množství odebrané a zkoumané krve a skutečnost, že biologické vzorky byly v různých nádobkách, ačkoliv v jeho případě byly nádoby v době odběru stejné. Správní orgán se však s těmito vyjádřeními obviněného ve vztahu k provedení dokazování prakticky nevyrovnal. Správní orgán sice formálně pojednal o normovaném způsobu převzetí vzorku biologických materiálů a jejich doručení do toxikologické laboratoře, ale prakticky se zejména s možností záměny biologického materiálu, či jeho kontaminací, nevypořádal.

Okolnost výslechu policisty nikterak nepřispěla k vysvětlení nesouladu úbytku krevního vzorku odebraného obviněnému. Pochybnosti výslechem policisty byly spíše prohloubeny. Svědek tvrdí, že krev byla obviněnému odebrána do jedné zkumavky, stejně jako moč. Z protokolu o lékařském vyšetření ze dne 16.10.2015

však vyplývá, že byly odebrány vzorky krve dva, a to ve zkumavkách o objemu 2x 8 ml.

Pokud by přijali svědectví policisty jako věrohodné, správní orgán v průběhu uspokojivě neobjasnil a nevysvětlil, jak je možné, že soudní znalec měl k dispozici 2 zkumavky, a to ještě s rozdílným obsahem biologického materiálu. Pokud bychom svědectví policisty nepřijali, pak ani tak správní orgán uspokojivě neobjasnil skutečnost, že soudní znalec měl k dispozici zkumavky o objemu nižším, než bylo odebrané množství krve. Jediným rozumným vysvětlením v dané chvíli je to, že došlo k manipulaci s krevními vzorky nezjištěnými osobami a tedy není možné objektivně prokázat, zda nedošlo ke kontaminaci krevního vzorku odebraného obviněnému. Za dané situace nelze ke znaleckému posudku přihlížet jako k nezvratnému důkazu o ovlivnění obviněného, neboť je mu zjevně přičítáno ovlivnění zjištěné z biologického materiálu, se kterým bylo předtím manipulováno a nikdo není schopen popsat, co přesně se s biologickým materiálem vlastně dělo.

Z Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou ze dne 16.10.2015 je zřejmé, že obviněný byl vyšetřen lékařem, přičemž nejevil podezření na užití návykové látky a že byl proveden odběr krve a to 2x 8 ml a odběr moči 50 ml.

Z písemnosti vyhotovené ústavem klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové ze dne 22.10.2015 se podává, že 21.10.2015 v 08:00:00 byla přijata moč a moč byla taky podrobena toxikologické analýze s výsledkem pozitivním na U-kanaboidy.

Ze samotného znaleckého posudku se podává, že dne 11.11.2015 byl k toxikologickému rozboru dodán biologický materiál - Krev 5 ml, 2 ks uzavřená zkumavka (1 ks stočené krevní sérum + 1 ks se zbytkem krevních buněk). Z faktury za vypracování obou znaleckých posudků je zřejmé, že soudní znalec, ani jiná jím pověřená osoba neprováděla separaci krevního séra, ani krevního koláče.

Správní orgán následně přibral dalšího znalce PharmDr. Viktora Voříška k podání znaleckého posudku č. 1489/007/2017, kterým měli být odstraněny pochybnosti. Bohužel znalecký posudek neodstranil zásadní pochybnost v podobně rozsahu doručeného biologického materiálu, soudní znalec konstatuje pouze záznam z tzv. soudní knihy, aniž by měl nyní vzorky ke zkoumání, znalec de facto popisuje ve svém znaleckém posudku praxi v Ústavu klinické biochemie a diagnostiky LF UK a FN v Hradci Králové, nicméně rozumně nezodpověděl zásadní otázku, kolik krve bylo obviněnému odebráno (z listu č. 10 se podává, že byl proveden odběr krve 2x 8 ml), **ZDA KREVNÍ VZOREK SKUTEČNĚ PATŘIL OBVINĚNÉMU A LZE MU TEDY PŘÍČÍTAT OVLIVNĚNÍ NÁVYKOVOU LÁTKOU.** Ze znaleckého posudku není zřejmé, kdo konkrétně analýzy měl provádět. Ostatně je s podivem, že pracoviště FN Hradec Králové zasahuje do krevních vzorků, provádí jeho odstředění, ačkoliv nebylo orgánem veřejné moci k takovému úkonu vůbec zmocněno. Snaha uchovat vzorky to jistě nemůže zhojit. Součástí spisového materiálu není žádný Protokol, ze kterého by bylo zřejmé, kdo zasahoval do krevního vzorku obviněného, jakým způsobem a čím je způsobena ztráta objemu vzorku biologického materiálu předtím, než byly vzorky o nižším objemu předány soudnímu znalci. Podezření na ovlivnění návykovou látkou bylo přitom detekováno nikoliv z krevních vzorků, nýbrž ze vzorku moči, což je patrné i z denního nálezu Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové ze dne 22.10.2015, a tedy nebylo žádného rozumného důvodu k tomu, aby před soudním znalcem někdo manipuloval s krevními vzorky. Součástí dodávky biologického materiálu byl i protokol, ze kterého je zřejmý objem odebraného biologického materiálu. Je tedy s podivem, že soudní znalec ani samotná FN Hradec

Králové na tento rozpor nereagovala. Ze znaleckého posudku se sice podává, kolik jakého materiálu mělo být pracovišti FN doručeno, nicméně je zjevné, že s ohledem na to, že objem dodaného materiálu neodpovídá objemu odebraného biologického materiálu lékařem, došlo buď k záměně, nebo nepřípustné manipulaci. Nadto znalecký posudek č. 1489/007/2017 neobsahuje doložku znalce PharmDr. Viktora Voříška o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, a tedy ani není způsobilý, aby mohl být použit jako důkaz v sankčním řízení.

Tedy správní orgán svou činností neobjasnil, ani nepřekonal, významné rozpory a nepostavil najisto, zda biologický materiál, který měl soudní znalec k dispozici, byl skutečně obviněného, případně, zda nemohl být kontaminován látkou delta-9-THC, neboť až do doby, kdy měl soudní znalec biologický materiál, se vzorky krve nikdo neměl manipulovat, a přesto soudní znalec Ing. Herkommerová, Ph.D., obdržela nikoliv plnou krev, nýbrž jak sám soudní znalec PharmDr. Voříšek uvádí, krev o objemu 5ml, a to 2 ks uzavřenou zkumavku (1 ks stočené krevní sérum + 1 ks se zbytkem krevních buněk).

Za daných okolností by spíše bylo na místě vyslechnout PharmDr. Viktora Voříška, coby svědka, a současně k věci vyslechnout lékaře MUDr. Válka, který vyšetření obviněného provedl a byl přítomen a garantoval odběr biologického materiálu.

Otázkou, která je stěžejní a kterou bylo třeba jednoznačně vyjasnit, z jakého rozumného důvodu dosud nezjištěná osoba zasahovala do krevních vzorků a to takovým způsobem, že došlo k jejich významnému úbytku, přičemž tato manipulace nemá oporu v žádných listinách a zjevně tou osobou nebyl soudní znalec, který posléze prováděl toxikologickou analýzu a současně je třeba postavit najisto, zda skutečně biologický materiál patřil obviněnému. Proč PharmDr. Voříšek, ani jiný personál toxikologické laboratoře nezjišťoval, že obdržel rozdílné množství biologického materiálu, než ten, který poskytl obviněný. Okolnost nadepsání jména obviněného na zkumavku s datem narození neznámá, že nemohlo dojít ke kontaminaci, či záměně krevních vzorků, které obviněný poskytl.

Za daných okolností není možné rozumně uzavřít, že podklady spolu vzájemně korespondují a dohromady tvoří logický řetězec, ze kterého je zřejmé, že zkoumaný biologický materiál byl odebrán obviněnému. Správní orgán se ani nevypořádal s nastoleným problémem stran možné kontaminace biologického materiálu s ohledem na zásah do krevních vzorků materiálního znaku dopravního přestupku se závěrem, že k tomuto materiálnímu znaku dopravního přestupku se musí vždy přihlížet a musí se prokazovat, nikoliv předpokládat. Správní orgán zcela rezignoval na úvahy stran naplnění povinných znaků přestupku a zůstal tak obviněnému dlužen své úvahy v tomto ohledu. Okolnost úvah o formě zavinění nezabývá správní orgán zkoumat vždy, zda určité jednání je přestupkem, či nikoliv. Správní orgán se pak ani nezabýval okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, kterými mohou být zejména způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán. Odůvodnění výroku o vině tedy neobsahuje dostatek úvah o aplikaci právních předpisů a hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech, což je v rozporu s ust. § 68 odst. 3 Správního řádu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004-51: „*Druh a výměra trestu uloženého podle § 12 odst. 1 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, musí odpovídat závažnosti přestupku, která vyplývá zejména ze všech v zákoně demonstrativně uvedených kritérií. Uloží-li proto správní orgán sankci, aniž přihlédne ke způsobu spáchání přestupku, jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán, překročí tím zákonem stanovené meze správního uvážení, v důsledku*

čehož je jeho rozhodnutí nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Pokud se krajský soud s takovým rozhodnutím správního orgánu ztotožní, dopouští se nesprávného posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]". Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2007, čj. 4 As 64/2005-63: „Správní orgán je tak povinen se při ukládání sankce zabývat podrobně všemi hledisky, která mu zákon předkládá, a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečnou výši pokuty. Výše uložené pokuty tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem, nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.“ Odůvodnění napadeného rozhodnutí ani v části odůvodnění uložených sankcí nenaplnuje požadavky zákonodárce a je tak prakticky nepřezkoumatelné.

Každá z vytýkaných vad způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, obviněný navrhuje proto druhostupňovému správnímu orgánu, aby napadené rozhodnutí za použití ust. § 90 odst. 1 písm. a) SŘ zrušil a řízení zastavil.

Odvolací orgán po přezkoumání celého spisového materiálu dospěl k těmto závěrům:

Odvolací orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného usnesení (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo zástupci doručeno dne 07.03.2017 a odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě dne 22.03.2017 v souladu se lhůtou dle § 83 odst. 2 správního řádu.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu obviněný rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí), jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

K podanému odvolání se správní orgán I. stupně písemně vyjádřil (nejen) ve svém stanovisku (ale i v odůvodnění napadeného rozhodnutí) ze dne 23.03.2017, ve kterém mimo jiné uvedl, že ze strany odvolatele se jedná pouze o snahu napadnout vydané rozhodnutí. Podstatou vydaného rozhodnutí bylo zjištění, že obv. _____ řídil předmětné motorové vozidlo na pozemní komunikaci v ulici Vrchlabská II/295, u parkoviště P2 v obci Špindlerův Mlýn. Zda se jedná o zastavení řidiče u parkoviště P2 nebo pod parkovištěm P2 z pohledu správního orgánu I. stupně se jeví tato námitka jako zavádějící, která neřeší podstatu daného přestupku, neboť obv. _____ v době, kdy usedl do vozidla a započal s činností, tedy řídit motorové vozidlo, až do doby, kdy byl zastaven a kontrolován hlídkou policie, se již dopouštěl od samého počátku přestupku, kdy řídil motorové vozidlo zn. Subaru, _____ pod vlivem návykové látky, což bylo zjištěno pomocí testu, včetně znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, kdy byla v krvi obv. _____ prokázána návyková látka delta-9-THC v koncentraci 6,90 ng/ml - pozitivní. Žádná soudní judikatura nestanoví, že místem spáchání přestupku, kdy řidič řídí motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, nebo jiné návykové látky je pouze před domem čp. nebo jiným

objektu, ale z logiky věci se jedná o pokračující delikt se začátkem řízení motorového vozidla a konče, kdy byl zastaven hlídkou policie ČR. Jiná věc co do místa spáchání přestupku je dopravní nehoda, popř. prokázání řidiči rychlost v obci. V daném případě se prokazuje, zda řidič řídí motorové vozidlo a je ovlivněn alkoholem nebo návykovou látkou. Řidič se považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem. Prováděcím právním předpisem se rozumí Nařízení vlády č. 41/2014 ze dne 26.02.2014. Podle ustanovení § 1 odst. 1 Nařízení vlády je limitní hodnota návykové látky Delta-9-THC v krevním vzorku 2 ng/ml. V krvi obv. [redacted] byla prokázána návyková látka ze skupiny delta-9-THC v koncentraci 6,90 ng/ml, čímž překročil tuto limitní hodnotu o více jak 3x. Námitky odvolatele proti rozhodnutí byly řádně odstraněny v nařízené svědecké výpovědi zasahujícího policisty pprap. [redacted] dne 20.02.2017 a rovněž na základě námitek z předešlého vydaného rozhodnutí, kdy bylo rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Správní orgán rovněž na základě námitek odvolatele si vyžádal znalecký posudek z Ústavu klinické biochemie a diagnostiky, FN Hradec Králové, aby bylo vyvráceno tvrzení odvolatele o možné manipulaci odebrané krve obv. [redacted]. Na listu č. 136- 140 spisu je podrobně popsáno, v kolika zkumavkách byl biologický materiál obv. [redacted] předán, v jakém stavu, jak byl označen a jak byl biologický materiál uzavřen. Z výše uvedeného znaleckého posudku vyplývá, že byl dodán biologický materiál pocházející od obv. [redacted]. [redacted] k záměně biologického materiálu nedošlo. Odvolatel rovněž v odvolání namítá, že nelze zjistit ze znaleckého posudku, který vypracoval znalec PharmDr.Viktor Voříšek, jak bylo s biologickým materiálem nakládáno. Odvolatel zde pouze konstatuje své úvahy. Zde se podává, že ze strany odvolatele není znalá na toto téma odbornost, což není kladeno za vinu, neboť odborný výklad byl podán znaleckým posudkem a je na účastníku řízení, aby dovedl znalecký posudek aplikovat na daný případ. Ve znaleckém posudku je podrobně popsán postup přípravy vzorku až do jeho dodání ke znaleckému zkoumání do toxikologické laboratoře, Krajské zdravotní, a.s. - Nemocnice Most. Správní orgán I. stupně rovněž k námitce odvolatele, že správní orgán zasáhl do práv obviněného tím, že ustanovil znalce PharmDr.Voříška, že obviněnému neumožnil položit znalci otázku, pouze uvádí, že se nejedná o svědka. Kdyby odvolatel nedal podnět k námitce, ke stavu krve, kdo s touto manipuloval a další námitky na toto téma, správní orgán I. stupně by k tomuto znaleckému posudku nepřistoupil, neboť v předešlém rozhodnutí vydaném dne 23.09.2016 se správní orgán I. stupně řádně vypořádal se všemi námitkami, které podal odvolatel.

Správní orgán I. stupně k prekluzivní lhůtě podle § 20 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích, na které se odvolatel domáhá, uvádí, že k přestupku došlo dne 16.10.2015. Dne 17.08.2015 byl ve sbírce zák. pod č. 204/2015 Sb. publikován zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017. Ustanovení čl. 1 bodů 3 až 8, 11 až 16, 17, 18, 23 až 25 a 29 (tj. zák. o přestupcích), čl. III bodů 1, 4 až 32, 34 až 40, čl. IV a čl. XII bodu 3 tohoto zákona nabývají účinnosti 01.10.2015, zbývající body dne 01.10.2016. Z tohoto vyplývá, že nové znění ust. § 20 odst. 2 a 3 o stavění lhůt lze aplikovat na přestupky spáchané od 01.10.2015. Pakliže došlo ke spáchání přestupku dne 16.10.2015, použije se zákon o přestupcích s nabytím účinnosti od 01.10.2015 a zánik odpovědnosti za přestupek obv. [redacted] je 16.10.2017.

Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že uvedený přestupek [redacted] je bezpečně prokázán a odůvodněn v napadeném rozhodnutí, proto navrhuje, aby

napadené rozhodnutí bylo odvolacím správním orgánem potvrzeno a odvolání zamítnuto.

Odvolací orgán se s výše uvedeným písemným stanoviskem správního orgánu I. stupně a odůvodněním napadeného rozhodnutí plně ztotožňuje.

Odvolací orgán k podanému odvolání dodává, že odpovědnost za předmětný přešupek nezanikla, neboť v ustanovení § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přešupcích, ve znění účinném do 30.06.2017, je stanoveno:

„(1) Přešupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přešupek amnestie.

(2) Běh lhůty pro projednání přešupku podle odstavce 1 se přerušuje zahájením řízení o přešupku, jakož i vydáním rozhodnutí o přešupku, jímž je obviněný z přešupku uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu o uložení pokuty, přerušuje se běh lhůty jeho doručením.

(3) Přerušením běhu lhůty pro projednání přešupku podle odstavce 1 začíná běh nové lhůty pro projednání přešupku; přešupek však nelze projednat, uplynuly-li od jeho spáchání dva roky.“

Promlčecí doba se tedy přeruší zahájením řízení o přešupku a také vydáním rozhodnutí o přešupku (nikoliv právní mocí rozhodnutí); okamžikem přerušení promlčecí doby začne běžet promlčecí doba znovu. Tuto úpravu lze srovnat s principiálně podobným ustanovením § 34 odst. 4 a 5 trestního zákoníku.

V nyní projednávané věci ke spáchání předmětného přešupku došlo dne 16.10.2015, tedy tento přešupek lze projednat při přerušení běhu lhůt nejpozději do dne 16.10.2017.

Řízení bylo zahájeno dne 30.10.2015 oznámením zahájení řízení (viz spis – list č. 13 až 14) – přerušením začíná běh nové (jednoroční) lhůty (do 30.10.2016).

Dne 27.04.2016 bylo vydáno (první) meritorní rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným (viz spis – list č. 73 až 78) – přerušením začíná běh nové (jednoroční) lhůty (do 27.04.2017).

Dne 23.09.2016 bylo vydáno (druhé) meritorní rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným (viz spis – list č. 107 až 112) – přerušením začíná běh nové (jednoroční) lhůty (do 23.09.2017).

Dne 03.03.2017 bylo vydáno (třetí) meritorní rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným (viz spis – list č. 151 až 157) – přerušením začíná běh nové lhůty (max. do 16.10.2017).

Podle výše uvedeného **k zániku odpovědnosti předmětného přešupku nedošlo**, ten s ohledem na přerušení běhu lhůty **lze projednávat až do dne 16.10.2017**, tedy do dvou let od dne spáchání předmětného přešupku ve smyslu ustanovení § 20 odst. 3 zákona o přešupcích.

Odvolací orgán dále uvádí, že o místu spáchání předmětného přešupku neexistují rozumné pochybnosti, když správní orgán I. stupně ve výroku napadeného rozhodnutí uvedl, že se obviněný dopustil předmětného přešupku na pozemní komunikaci v ulici Vrchlabská II/295, u parkoviště P2 v obci Špindlerův Mlýn, přičemž pozemní komunikace – silnice II. třídy č. 295 vedoucí ulicí Vrchlabská u parkoviště

označené P2 (Hromovka) se nachází v obci Špindlerův Mlýn pouze na jednom místě, tedy nelze zaměnit místo spáchání předmětného přestupku, viz např. <https://www.google.cz/maps/place/Parkovi%C5%A1t%C4%9B+P2+Hromovka/@50.7250771,15.6021793,17z/data=!4m5!3m4!1s0x0:0xab407ae760cfebb6!8m2!3d50.7248183!4d15.6009883>.

K námitce obviněného, že se až při ústním jednání dozvěděl, že usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 03.11.2015, resp. ze dne 18.02.2016 byl ustanoven soudní znalec Ing. Eva Herkommerová, Ph.D., odvolací orgán konstatuje, že není relevantní, neboť obviněný písemností ze dne 03.11.2015 (viz spis – list č. 18), resp. ze dne 18.02.2016 (viz spis – list č. 56 až 57), byl vyzooměn o ustanovení znalce s tím, že tuto písemnost osobně převzal dne 10.11.2015, resp. zástupce dne 19.02.2016.

Rovněž na základě výše uvedeného není relevantní námitka obviněného, že neměl možnost vznést námitky proti osobě znalce, příp. položit znalci otázky, když byl obviněný vyzooměn o ustanovení znalce.

Dále obviněný namítá, že znalecký posudek ze dne 01.12.2015 a jeho doplnění ze dne 13.03.2016 nelze použít jako důkaz, neboť neobsahují doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku.

Odvolací orgán k tomu uvádí, že usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 03.11.2015 (viz spis – list č. 15 až 16), resp. usnesením ze dne 18.02.2016 (viz spis – list č. 54 až 56), byl znalec náležitě poučen mimo jiné o tom, že může být potrestán odnětím svobody až do tří let nebo nápravným opatřením, pokud uvede ve svém posudku nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí správního orgánu, nebo takovou okolnost zamlčí.

V předmětném znaleckém posudku ze dne 01.12.2015 a v jeho doplnění ze dne 13.03.2016 je uvedena znalecká doložka o předmětném znalci (znalec jmenovaný rozhodnutím Krajského soudu Ústí nad Labem ze dne 25.03.2004, č.j. Spr. 1719/204, pro základní obor zdravotnictví, odvětví toxikologie). Dále informaci o tom, zda je konkrétní osoba znalcem či nikoliv, je možné ověřit v seznamu znalců a tlumočnicků, který vede Ministerstvo spravedlnosti na svých internetových stránkách ([http://datalot.justice.cz/justice/repznatl.nsf/\\$\\$\\$SearchForm?OpenForm&Seq=1](http://datalot.justice.cz/justice/repznatl.nsf/$$$SearchForm?OpenForm&Seq=1)).

Znalec tedy připojí na poslední stranu znaleckou doložku, která především označuje jeho kvalifikaci. Měla by obsahovat označení seznamu, v němž je zapsán a oboru, ve kterém je oprávněn podávat posudky. Nedílnou součástí znalecké doložky je i číslo, pod kterým je úkon zapsán ve znaleckém deníku.

Novelizací § 127 o.s.ř. došlo k zásadní změně při provádění a hodnocení důkazu znaleckým posudkem, který byl vyhotoven na žádost účastníka mimo řízení. Úprava i konstantní judikatura vycházely z toho, že posudek znalce vypracovaný na žádost účastníka řízení byl považován za listinu podle § 129 o.s.ř., nikoli za znalecký posudek ve smyslu § 127 o.s.ř. (srov. např. usnesení pléna Nejvyššího soudu ČR ze dne 23.12.1980, Pls. 3/80, uveřejněné pod číslem 1/1981 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.04.2002, sp.zn. 25 Cdo 583/2001, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 07.04.2009, sp.zn. 22 Cdo 849/2008), což vedlo k tomu, že soud byl nucen provádět revizní znalecké posudky. Proto bylo účelem novelizace ustanovení § 127 o.s.ř. a zejména začleněním ustanovení § 127a o.s.ř. odstranit tuto řízení zatěžující praxi, urychlit jej a umožnit účastníkům předložit znalecký posudek, na nějž se hledí - obsahuje-li všechny zákonem požadované náležitosti a doložku znalce o tom, že si je vědom následků

vědomě nepravdivého znaleckého posudku - jako na posudek vyžádaný soudem. Tím se změnila důkazní hodnota znaleckého posudku předloženého účastníkem, který při dodržení všech obsahových náležitostí stanovených v § 127a o.s.ř. není důkazem listinným, ale má důkazní sílu znaleckého posudku (Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 32 Cdo 1124/2014).

Splňuje-li znalecký posudek předložený účastníkem řízení předpoklady stanovené v § 127a o.s.ř., pohlíží se na něj jako na znalecký posudek vyžádaný soudem, resp. správním orgánem.

Pokud je znalec ustanoven orgánem činným v trestním řízení, soudem nebo správním orgánem musí být poučen o významu znaleckého posudku z hlediska obecného zájmu a o trestních následcích křivé výpovědi a vědomě nepravdivého posudku. Znalci ve správním řízení vystupovali v postavení znalce a před podáním znaleckého posudku byli poučeni tak, jak to vyžaduje správní řád a analogicky i trestní řád. V důsledku tohoto mohl být tento důkaz pro správní řízení použitelný, neboť znalecká doložka obsahuje uvedení seznamu, do něhož je znalec zapsán, označení jeho oboru a číslo položky, pod níž byl úkon znalce zapsán do znaleckého deníku. Neobsahuje-li znalecký posudek znaleckou doložku, bude na něj před soudem nahlíženo pouze jako na listinný důkaz (srov. viz ŠÁMAL, Pavel. Výběr ze soudních rozhodnutí z oblasti trestněprávní. Soudní rozhledy. 2005, roč. 2005, č. 3, s. 111).

Dále podle ustanovení § 6 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, je znalec povinen složit slib, který zní: „*Slibuji, že při své znalecké (tlumočnické) činnosti budu přesně dodržovat právní předpisy, že znaleckou (tlumočnickou) činnost budu konat nestranně podle svého nejlepšího vědomí, že budu plně využívat všech svých znalostí a že zachovám mlčenlivost o skutečnostech, o nichž jsem se při výkonu znalecké (tlumočnické) činnosti dozvěděl.*“

Obviněný předestřel správnímu orgánu I. stupně vysvětlení k údajnému výskytu látek delta-9-THC, že konzumoval pečené maso ochucené mimo jiné marihuanou a dále vyslovil hypotézu o záměně či kontaminaci biologického materiálu a že se správní orgán I. stupně s tímto nevypořádal.

K tomu odvolací orgán, tak jako správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, uvádí, že biologický materiál byl obviněnému odebrán v pátek dne 16.10.2015 a příslušné toxikologické laboratoři byl doručen dne 21.10.2015 v 08:00 hod., tj. ve středu - tedy neprodleně. Biologický materiál nebyl nijakým způsobem znehodnocen, jak vyplývá ze znaleckého posudku - obě zkumavky byly nerozbité, byly pevně uzavřeny, obsah zkumavek nebyl vylit, nebyly nijak poškozené, ani kvalita krevního vzorku nemohla být snížena, což potvrzuje samotné bezvadné toxikologické vyšetření krve vyplývající ze znaleckého posudku, z čehož vyplývá, že i podmínky uskladnění krve policií byly dodrženy. Námitky obviněného ohledně manipulace a dopravy biologického materiálu do příslušné laboratoře tak vyhodnotil správní orgán I. stupně jako bezpředmětné, za účelem zbavit se odpovědnosti za spáchaný přestupek a přesunout dokazování jiným směrem.

Dalšími podklady pro vyhodnocení této námitky je úřední záznam policie, toxikologické vyšetření odebrané moče a doplnění znaleckého posudku s fotografiemi zkumavek a jejich popisem.

Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření je zcela zřejmé, že vyšetřovaná osoba je , rodné číslo: , lékařské vyšetření započato dne: 16.10.2015 v čase 14:30 hod., odběr krve 16.10.2015 ve 14:35 hod., odběr moči 16.10.2015 v 14:40 hod. Tyto údaje považuje správní orgán I. stupně za hlavní

identifikátory lékařského vyšetření. Rovněž v „Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby“ (list č. 10 spisu), je uvedeno, že odběr krve byl proveden. Nicméně již z tohoto „Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby“ již není jasné, do kolika zkumavek se provedl odběr krve. Pro posouzení, zda osoba řídila motorové vozidlo pod vlivem návykové látky, postačí odběr do jedné zkumavky. „Znalecký posudek“ na listu č. 20 spisu, kde je uvedeno, že k toxikologickému rozboru byl dne 11.11.2015 dodán následující biologický materiál - krev - množství 5 ml, 2 ks plastová uzavřená zkumavka (1 ks stočené krevní sérum + 1 ks se zbytkem krevních buněk). Při ústním projednávání přestupku dne 19.09.2016 svědek prap. [redacted] na dotaz zástupce obviněného, do kolika zkumavek byla krev odebrána?, uvedl, na listu č. 105 spisu, že do jedné zkumavky.

Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení se vyskytla námitka zástupce směřující k odběru krve, že není zřejmé množství odebrané krve, neboť dle „Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby“, jak je na listu č. 10 spisu, bylo odebráno 2x 8 ml dne 16.10.2015 a rovněž není chronologicky doloženo období od převzetí předmětného vzorku krve FN Hradec Králové do dodání příslušnému soudnímu znalci včetně manipulace předmětného vzorku krve, neboť příslušnému soudnímu znalci byla dodána krev 5 ml, 2 ks plastová zkumavka, správnému orgánu I. stupně nezbyla jiná možnost, než ustanovit usnesením nového znalce, a to PharmDr. Viktora Voříška, Ph.D, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie z Ústavu soudního lékařství, FN 5 Hradec Králové, k vypracování písemného znaleckého posudku, kdy byly tomuto soudnímu znalci zadány otázky, které by odpověděly na vznesené námitky ze strany zástupce.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, č. 1489 (007/2017), podezřelý [redacted] nar. [redacted] list č. 136 až 140 spisu, vyplývá, že vzorky biologického materiálu dodaného kurýrem PČR dne 21.10.2015, krev - zkumavka PH s bílým uzávěrem, cca 4,5 ml, byla označena: „[redacted] [redacted] 15.10.2015, 14:30 hod. “do úschovy”, moč sput. PH s červeným uzávěrem, ca 25,0 ml, byla označena: „[redacted] [redacted] 15.10.2015, 14:30 hod. Znalec PharmDr. Viktor Voříšek, Ph.D, odpověděl na zadané otázky správním orgánem I. stupně následovně.

1. dotaz: Vyjádřit se k dodanému biol. materiálu, v jakém množství a v čem byl biol. materiál dodán, v jakém stavu, jak byl označen a jak byl biol. materiál uzavřen.

Odpověď: **Popis a stav materiálu včetně obalu vyhovoval vnitřním laboratorním předpisům**, proto byl materiál v popsaném stavu přijat k následným laboratorním úkonům dle dožádání.

2. dotaz: Co vše bylo s dodaným biol. materiálem prováděno od převzetí až k dodání ke znaleckému zkoumání do toxikologické laboratoře, Krajské zdravotní, a.s. - Nemocnice Most dne 11.11.2015.

Odpověď: Použitá část biologického materiálu - moče z analýzy byla zlikvidována dle směrnic FN Hradec Králové s nakládáním s biol. odpadem. Nespotřebovaná, zbytková část moči byla uložena za teploty minus 17 stupňů Celsia a uložena po dobu 6 měsíců od data uložení. Po uplynutí této lhůty byl materiál likvidován dle uvedených směrnic.

Odebraná krev byla v souladu s vnitřní směrnicí a dle standardního operačního postupu před odesláním do toxikologické laboratoře, Krajské zdravotní, as. - Nemocnice Most dne 10.11.2015 **odstředěna**, aby došlo k oddělení krevních elementů od tekuté části krve, kterou je krevní sérum, které je vhodné k navazujícím toxikologickým analýzám. Tzn. **krevní koláč byl ponechán ve výše popsané zkumavce uzavřené původním uzávěrem** a uložen před odesláním v mrazicím boxu (minus 17 st. celsia). **Separované krevní sérum bylo odpipetováno z originální zkumavky do sekundární polystyrénové zkumavky**, která byla označena vnitřním laboratorním kódem - pořadovým číslem příjmu vzorku, **uzavřena modrým uzávěrem** a uložena spolu s výše popsaným zbytkovým materiálem za stejných podmínek. **Tato výsledná dvojice zkumavek byla zaslána** dne 10.11.2015 v otázce zmíněné laboratoři **do rukou Ing. Herkommerové, Ph.D.**, prostřednictvím transportní služby, kterou si tato laboratoř pro tento účel najímá. Materiál je této znalkyni vydáván pouze na základě zaslání kopie patřičného usnesení, které zmíněná znalkyně zasílá prostřednictvím e-mailu soudnímu znalci, který je autorem tohoto posudku.

Na závěr **soudní znalec PharmDr. Viktor Voříšek, Ph.D.**, konstatuje v posudku **plnou kompatibilitu výsledků orientační analýzy v moči k výsledkům konfirmačního stanovení THC v krvi podezřelého. Separace krevního séra od krevních elementů se provádí v zájmu zachování původního stavu látek tělu cizích v prostředí biologické matrice plné krve. V plné krvi dochází zjednodušeně vyjádřeno postupně v čase k mnohonásobně rychlejší degradaci látek tělu cizích včetně kannabinoidů, které patří v tomto ohledu k více labilním látkám.**

Rovněž na základě námítky zástupce v doplnění odvolání ze dne 16.10.2016 a v rozhodnutí Krajského úřadu Hradec Králové, odboru dopravy a silničního hospodářství, čj. KUKHK- 2336/DS/2016/GL, bylo správním orgánem I. stupně provedeno nové ústní projednání přestupku dne 20.02.2017 a v rámci tohoto dokazování **byl vyslechnut zasahující policista prap. i při kterém vyšlo najevo, že předmětné vzorky převzal v nemocnici prap. i Zkumavky byly nepoškozené, přelepeny papírovým štítkem, na kterém bylo vyznačeno jméno, datum odběru a podpis doktora, který prováděl vyšetření.** Neporušenost zkumavek byla rovněž potvrzena ve „Znaleckém posudku“ jak je již výše uvedeno. Z provedeného ústního projednání přestupku jak ze dne 19.09.2016, na listu č. 104, tak ze dne 20.02.2017, na listu č. 142 až 143, je rovněž uvedeno, že vzorky krve byly uskladněny na obvodním oddělení policie Špindlerův Mlýn, a to v lednici, kam se skladují zkumavky s krví a močí. Vyšetření a odebrání vzorku krve a moče bylo provedeno dne 16.10.2015 v pátek. Přes víkend byla odebraná krev a moč uložena v lednici na obvodním oddělení policie Špindlerův Mlýn a dne 20.10.2015 byly zkumavky s krví a močí odvezeny do kurýrní přepravy na Policii České republiky, Územní odbor Trutnov, odkud tyto zkumavky s močí a krví byly převezeny kurýrní službou do FN Hradec Králové k rozboru. Zkumavky s krví a močí byly přepravovány ve speciální obálce, která je opatřena vystýlkou proti poškození. Uvedený biologický materiál byl předán nejbližší toxikologické laboratoři, což je Ústav klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové, který převzal tento biologický materiál: jméno vyšetřované osoby : _____, rodné číslo (_____, přijato 21.10.2015 v 08:00 hod., a provedl navazující úkon - toxikologické vyšetření odebrané moči s pozitivním výsledkem na přítomnost návykové látky Kannabinoidy, viz list č. 12 spisu.

V rámci vzneseného dotazu zástupce o množství odebrané krve byla svědku prap. [redacted] v rámci výsledku dne 20.02.2017 položena otázka „Jak je možné, jak vysvětlíte, že podle Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby, viz spis - list č. 10 spisu, je odebráno 2x 8 ml (celkem 16 ml) krve dne 16.10.2015“. K tomuto svědek prap. [redacted] uvedl, že se jedná o starý předtisk formuláře, kde je chybně označeno 2x 8 ml, postup je při žádosti na návykové látky jedna ampule krve. Dvě ampule krve se odebírají, pokud je řidič ovlivněn jak návykovou látkou, tak i alkoholem. Tento postup a množství biologického materiálu může potvrdit kterýkoliv lékař nebo zdravotní sestra, kteří tyto úkony provádějí. V žádosti ze dne 16.10.2015 o uskladnění biologického materiálu pro případný další rozbor viz strana č. 147 spisu, je v pravé horní části u položky přílohy uvedeno množství krve, které je odesíláno do FN Hradec Králové. V tomto případě jedenkrát ampule krve.

Správní orgán I. stupně dále navazuje na označení zkumavek, „viz **Doplnění znaleckého posudku**“, kde znalkyně uvedla, že jedna zkumavka uzavřena modrým víčkem obsahovala separované krevní sérum v objemu 2,0 ml, zkumavka označena modrou fixou jménem [redacted], sérum, č. vzorku z FN Hradec Králové, Ústav klinické biochemie a diagnostiky - S 930. Druhá zkumavka (primární) byla opatřena šroubovacím uzávěrem, obsahovala separovaný krevní koláč v objemu 3,0 ml, na zkumavce byl nalepen štítek se jménem [redacted], datum narození [redacted], na zkumavce uvedeno modrou fixou č. vzorku z FN Hradec Králové, Ústav klinické biochemie a diagnostiky - S 930. Uvedená označení zkumavky plně korespondují s hlavními identifikátory z Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření.... tzn. se jménem, rodným číslem, dnem vyšetření, doba odběru biologického materiálu a plně odpovídají i metodickému pokynu uvedeném ve Věstníku, tedy poskytovatel (nemocnice Vrchlabí) spolehlivě uzavřel a nezaměnitelně označil biologický materiál jménem a rodným číslem vyšetřované osoby.

Údaje na zkumavce zapsané modrou fixou (S-930) jsou pouze pořadová čísla vzorku tak, jak jsou vedeny v evidenční knize toxikologické laboratoře podle příslušné normy a nemají nic společného s osobní účastí obviněného ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové.

V rámci zkoumání hodnověrnosti jak postupu zdravotnického personálu, tak příslušníků Policie ČR správní orgán I. stupně konstatuje, že zdravotnické zařízení je k lékařskému vyšetření zmocněno zákonem č. 379/2005 Sb., policie pak ustanovením § 124 odst. 10 písm. g) zákona o silničním provozu a nemají na výsledku řízení žádný zájem, proto správní orgán I. stupně neshledal žádný důvod, jakkoli zpochybňovat hodnověrnost postupu jak zdravotnického zařízení, tak policie, tedy to, že by měli mít jakýkoli zájem uvedené vzorky nějak „přeoznačovat“ či zaměňovat za jiné.

Správní orgán I. stupně uzavírá, že způsob dopravy biologického materiálu do nejbližší toxikologické laboratoře - Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové byl proveden v souladu s Věstníkem Ministerstva zdravotnictví ze dne 27.11.2012, Částka 9 – Metodický pokyn pro postup při toxikologickém vyšetření specifikovaných návykových látek v krvi a nebo v moči i Závazným pokynem policejního prezidenta č. 160/2009 ze dne 04.12.2009, tedy legitimním způsobem, všechny zmíněné podklady spolu navzájem korespondují a dohromady tvoří logický řetězec. Správní orgán I. stupně tak považuje za prokázané, že předmětný biologický materiál byl odebrán dne 16.10.2015 v době od 14:35 hod. do 14:40 hod. právě

obviněnému _____ a že předmětný vzorek krve, který byl podroben znaleckému zkoumání, je vzorkem krve obviněného

Obviněný navrhuje vyslechnout soudního znalce PharmDr. Viktora Voříška jako svědka a vyslechnout lékaře MUDr. Válka, který vyšetření obviněného provedl a byl přítomen a garantoval odběr biologického materiálu.

Odvolací orgán k tomu uvádí, že výslech výše jmenovaných by již do věci nemohl přinést zásadní okolnosti, které by mohly zvrátit vinu obviněného za předmětný přestupek, neboť soudní znalec PharmDr. Viktor Voříšek již zásadní otázky zodpověděl ve svém znaleckém posudku č. 1489 (007/2017) ze dne 03.02.2017 (viz spis – list č. 136 až 141) a lékař MUDr. Válek se již vyjádřil v rámci Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (viz spis – list č. 10). Nejenom na základě uvedených důkazních prostředků provedl správní orgán I. stupně dokazování (viz výše a napadené rozhodnutí), na základě kterého již neexistují rozumné pochybnosti o vině obviněného ze spáchání předmětného přestupku. Proto by obviněným navržené dokazování i s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení bylo nadbytečné.

Odvolací orgán k opakovaným námitkám obviněného týkajících se toho, že mohlo dojít k záměně či neoprávněné manipulaci odebraného vzorku krve obviněného nebo že mohlo dojít ke kontaminaci biologického materiálu, uzavírá, že na základě výše uvedeného nedošlo k záměně či neoprávněné manipulaci, kdy separace krevního séra je standardní postup, kterým se logicky mění objem odebraného vzorku krve, a že na základě provedeného (opakovaného) dokazování správním orgánem I. stupně neexistují rozumné pochybnosti o tom, že se jednalo o biologický materiál právě obviněného, na základě kterého **byl obviněný usvědčen, že řídil předmětné vozidlo v době, kdy byl pod vlivem jiné návykové látky, a to pod vlivem účinné psychoaktivní látky delta-9-THC v koncentraci 6,9 ng/ml v krvi**, přičemž podle Nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, je **limitní hodnota**, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, **návykové látky Delta-9-tetrahydrokanabinol (9-THC) 2 ng/ml**, tedy **obviněný řidič dosáhl hodnoty v krvi u této návykové látky, která více než třikrát překračuje limitní (minimální) hodnotu v krvi**.

Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení sankce a její výše. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017, je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno zákonem o přestupcích nebo jiným zákonem, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 3 zákona o přestupcích) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmý. Ustanovení § 125c zákona o silničním provozu definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.

Ve spisovém materiálu vedeném v předmětné věci jsou důkazní prostředky zaznamenávající skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. písm. b) zákona o silničním provozu.

Z definice přestupku dle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská nebezpečnost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské nebezpečnosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální tak i formální znaky dotyčného přestupku.

Zákon o přestupcích jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu ust. § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt).

V ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, je dáno, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem. Určuje-li § 5 odst. 2 písm. b) tohoto zákona, že **řidič nesmí řídit vozidlo** nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo **v takové době po** požití alkoholického nápoje nebo **užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem** alkoholu nebo **jiné návykové látky**; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, pak ten, kdo tak nečiní, porušuje zákon. Jednání může spočívat v konání i opomenutí; jestliže tedy obviněný nerespektoval cit. ustanovení a navzdory tomu řídil předmětné vozidlo pod vlivem jiné návykové látky, pak porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Obviněný dne 16.10.2015 ve 13:30 hod. na pozemní komunikaci ul. Vrchlabská II/295, u parkoviště P2, v obci Špindlerův Mlýn, ve směru na obec Vrchlabí, okr. Trutnov, řídil motorové vozidlo značky Subaru Impreza, registrační značky : **} | }** přičemž byl během jízdy zastaven a kontrolován hlídkou Policie České republiky. Při kontrole se podrobil testu Drugwipe 5S ke zjištění, není-li při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, který byl pozitivní na přítomnost návykové látky Cannabis. Následně byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, není-li při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, kterému se podrobil v Česko-německé horské nemocnici Krkonoše ve Vrchlabí. Toxikologickým vyšetřením odebraného vzorku moče obviněného dne 16.10.2015 v 14:40 hod., provedené Ústavem klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové, byla v moči detekována návyková látka Kannabinoidy - pozitivní. Z písemného "Znaleckého posudku" z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, čj. 1669 (483/15) - cíleným toxikologickým vyšetřením krevního vzorku - **VYHODNOCENÍ**

TOXIKOLOGICKÉ ANALÝZY, byla v krvi obviněného prokázána návyková látka: delta-9-THC v koncentraci 6,90 ng/ml - pozitivní - tedy řídil předmětné motorové vozidlo značky Subaru Impreza, registrační značky () pod vlivem jiné návykové látky.

Formální znaky přestupku tak byly naplněny. Z hlediska materiálního pak odvolací orgán vyjadřuje přesvědčení, že obviněný naplnil i materiální znak přestupku upravený v § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017, (porušení nebo ohrožení zájmu společnosti), přičemž chráněným zájmem je zde jednak organizace provozu na pozemních komunikacích, individuálně pak zájem nejen těch, kteří splnili dané podmínky, tzn. pravidla provozu na pozemních komunikacích a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích – konkrétně ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, ale i ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích, byť jen potencionálních, kteří oprávněně předpokládají, že všichni účastníci provozu na pozemních komunikacích dodržují pravidla a povinnosti pro provoz na pozemních komunikacích (tzv. právo omezené důvěry). Tyto zájmy pak obviněný svým jednáním nesporně porušil. Z pořízených důkazních prostředků ve spise založených dokazujících jízdu obviněného řidiče pod vlivem jiné návykové látky je zřejmé bezohledné jednání, kterým by obviněný mohl ohrozit ostatní účastníky silničního provozu, když obviněný řídil předmětné vozidlo pod vlivem účinné psychoaktivní látky delta-9-THC v koncentraci 6,9 ng/ml v krvi, tedy obviněný řidič dosáhl hodnoty v krvi u této návykové látky, která více než třikrát překračuje limitní (minimální) hodnotu této návykové látky v krvi.

Odvolací orgán zdůrazňuje nebezpečnost jednání obviněného, který porušil hrubým způsobem povinnost řidiče, že nesmí řídit pod vlivem jiné návykové látky. Zákon o silničním provozu touto povinností chrání bezpečnost a zdraví účastníků provozu na pozemních komunikacích pohybujících se po komunikacích či v jejich blízkosti. Nedodržením této povinnosti je porušen chráněný zájem. Je nutné si uvědomit, že řidič při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky zákonitě nemůže ovládat motorové vozidlo takovým způsobem, aby mohl bezpečně reagovat na situace předpokládané (ale i nepředpokládané), které mohou nastat v provozu na pozemních komunikacích a svým jednáním tak chránit život, zdraví nebo majetek nejen jiných osob, ale i svůj vlastní, z důvodu, že se značně prodlužuje reakční doba takto ovlivněného řidiče. V případě náhlé kolize pak řidič nedokáže včas a adekvátně reagovat.

K definičním znakům přestupku dle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích náleží obligatorně zavinění. Dle § 3 téhož zákona platí jako zásada, že ke vzniku odpovědnosti za přestupek postačuje nedbalost, kdežto úmyslné zavinění je třeba pouze tam, kde to je výslovně stanoveno. V daném případě je nepochybné, že pro spáchání předmětného přestupku [§ 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu] postačí zavinění z nedbalosti, neboť toto ustanovení nestanoví výslovně opak. V tomto případě však v úvahu přichází s ohledem na povahu případu nedbalost vědomá [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích]. O vědomé nedbalosti platí, že pachatel ví, že porušuje nebo ohrožuje zákonem chráněný zájem společnosti, ale spoléhá na to, že se tak nestane. To znamená, že obviněný věděl, že nesmí řídit vozidlo pod vlivem jiné návykové látky, byl tedy srozuměn s tím, že pokud bude řídit vozidlo pod vlivem návykové látky, poruší chráněný zájem

společnosti, který spočívá v bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Obviněný vlastní řidičský průkaz, tudíž byl srozuměn s tím, že je právním předpisem stanoveno, že nesmí řídit vozidlo pod vlivem jiné návykové látky - ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Obviněný tedy věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem (zde řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky), a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn.

K námitce obviněného, že v dané věci správní orgán I. stupně nezkoumal materiální znak předmětného přestupku, odvolací orgán krom výše uvedeného konstatuje, že správní orgán I. stupně se (nejen) materiálním znakem, byť stručně, zabýval, což dokazuje poslední odstavec na 9. straně napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že (nejen) materiální znak předmětného přestupku byl naplněn.

Zákon o silničním provozu sice nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku souvisejícího s řízením vozidla pod vlivem jiné návykové látky, ale obsahuje ustanovení o nejvyšších povolených rychlostech jízdy a ustanovení o povinnosti řidiče, že nesmí řídit vozidlo pod vlivem jiné návykové látky [§ 5 odst. 2 písm. b)], které obviněný vůbec nerespektoval. Přitom skutkové podstaty jednotlivých přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. V případě, že by byla porušena tato zákonná ustanovení a neměl by být naplněn materiální znak jenom proto, že se v důsledku nedodržení konkrétního ustanovení zákona o silničním provozu nikomu nic nestane, pak by to nutně znamenalo, že by si každý řidič mohl dělat, co chce, do doby, než se něco stane.

Zákon o silničním provozu má výraznou preventivní funkci a v něm stanovené povinnosti nejsou bezdůvodně, neboť pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, a tím i pro společnost, mají zásadní význam. Tuto bezpečnost lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou daná ustanovení dodržovat a ne porušovat (srov. viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, č.j. 51A 3/2010-36, ze dne 31.8.2010, dostupný na www.nssoud.cz).

Odvolací orgán dále uvádí, že výše a druh sankce je uložena v souladu s ust. § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017, a v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. c) a § 125c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 19.02.2016, ve výši 8.000,- Kč, tedy v dolní polovině zákonného rozpětí spáchaného přestupku, kdy lze za uvedený přestupek uložit pokutu od 2.500,- do 20.000,- Kč, a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, tedy na samotné spodní hranici zákonného rozpětí spáchaného přestupku, kdy lze za uvedený přestupek uložit zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku.

Z výše uvedeného je patrné, že požadavek nezbytného zmocnění k uložení tohoto typu sankce byl v daném případě splněn.

Odvolací orgán se plně ztotožňuje s odůvodněním uložené sankce v napadeném rozhodnutí. Při ukládání druhu sankce a její výměry přihlédl správní orgán k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohutkám a k osobě

pachatele, které je zřejmé ze spisového materiálu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uložená sankce je přiměřená, odpovídá porušení povinností řidiče stanovených právními předpisy ze strany obviněného a bude mít dostatečný výchovný účinek k jeho nápravě.

Obviněný spáchal přestupek aktivním jednáním, k jehož spáchání použil technický prostředek - motorové vozidlo značky Subaru Impreza, které řídil pod vlivem jiné návykové látky. Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. V projednávaném případě se jedná o přechodnou (odstranitelnou) poruchu. V daném případě je nepochybné, že obviněný spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Z pořízených důkazních prostředků ve spise založených je zřejmé řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky. Odvolací orgán zdůrazňuje nebezpečnost jednání obviněného, který porušil právní předpisy tím, že řídil vozidlo pod vlivem jiné návykové látky.

Na druh a výměru sankce má dále vliv, zda jde o osobu dosud za přestupek nepostíženou nebo známou příslušnému správnímu úřadu pro časté opakování uvedených protiprávních jednání (recidiva). Správní orgán přihlédl k osobě obviněného, když zjistil, že obviněný ve sledovaném období nebyl postížen za žádný přestupek. Přihlížení k předchozím přestupkům obviněného je tedy ve smyslu předmětného ustanovení nesporně a jedině přihlížením „k jeho osobě“.

Co se týká uložené povinnosti nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017, občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s Ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem je vyhláška Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a činí 1.000,- Kč a 3.000,- Kč, neboť byl v řízení o předmětném přestupku přibrán znalec z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby od uložení této povinnosti upustil zcela nebo zčásti, a proto byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

Závěrem lze doplnit, že ke zmírnění dopadu uložené sankce zákazu činnosti lze po výkonu poloviny této sankce od výkonu jejího zbytku upustit, jestliže pachatel způsobem svého života prokázal, že další výkon není potřebný – ust. § 14 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán neshledal vady řízení, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost.

Odvolací orgán, Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odvolání zamítá a napadené rozhodnutí v plném rozsahu potvrzuje.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

„otisk úředního razítka“

z p. Ing. Luboš Golitko
Odborný referent oddělení dopravy

Rozdělovník:

Výtisk č. 1 –

IDDS:†

Výtisk č. 2 - správní orgán I. stupně – Městský úřad Vrchlabí

Výtisk č. 3 - odvolací orgán

